

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopvs Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Caput Sextum. Comes Fridericus animum suum quodammodo prodit in
itinere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

Adatis. Nam Aspelen, Rees, Bechem, Schvvelm, & Hagen in fiduciam, & antichresin dicuntur concessa, donec septem & quinquaginta millia florenorum ab Archiepiscopo Coloniensi Marcanis Comitibus refundantur.

Vide infra
lib. 3. c. 46.

Caput Sextum.

Comes Fridericus animum suum quodammodo prodit in itinere.

BVM autem Episcopus properaret ad locum destinatum, Comes Fridericus circa meridiem venit ad eum, certior fieri cupiens quo ten-deret; & qui vel quot cum eo essent. Episcopus illum salutat, utque a-pud se pernoctaret, plurimum inuitat: sed ille non acquiescit, aliquid semper, ut prius, causæ prætexens. O cor agnatum, o oculum colum-binum. Cor sine felle, oculus sine suspicione. Inuitat amicus hostem, domesticus latronem, hostia carnificem. Comite recessente, & ponti-fice procedente, tempus adest vespertinum. Vesperis vero dictis, rursus adest Comes. Eum cernens eminus Conradus Comes Tremoniæ, ait
Cad Episcopum: Domine, creber Comitis huius accessus & recessus mihi multum est suspectus. En nunc tertio venit, & non, sicut ante, in pa-lerido, sed in dextrario. Consulo vobis, ut & vos dextrarium vestrum ascendatis. Cui ille respondit: Hoc nimis esset notabile. Non enim ti-meo: quia non nocui illi. Cumque appropinquaret, viderunt vultus eius colorem penitus immutatum. Heu quam difficile est, ut quidam ait, crimen non prodere vultu. Cœpit autem eum alloqui Episcopus, Non caue & dicere: Sciebam cognate, quod tandem maneres mecum: sed ille sibi ab insi nihil respondit, conscius ipse sibi: pergebantque simul. Ea causa qui-diis Fride-dam tam ex Clericis, quam ex militibus suspicione territi, ab illorum se-rici.
Dcomitatu subduxerunt. Magna vero pars Episcopalis familiæ cum co-cis iamdudum ad hospitium præparandum præcesserat, & pauci cum pontifice remanserant. Sole properante ad occasum, hostia cum im-molante properat ad aram, ut fieret Domino sacrificium vespertinum, quod dignius erat in lege. Passus est Christus sexta feria, hora sexta, scilicet in meridie, ut declararet se mediatorem esse Dei & hominum: Engelbertum vero pati voluit eadem feria, sed in fine diei: ut ostenderet eum per bonum finem, non per præcedentem vitam, coronatum.

S 2

Per

Euit. 3.

Per caudam hostiæ, bonus finis designatus est in lege. Hostiam sine cauda offerre non licuit: neque Deo vita bona sine bono fine placebit. A Sciens scriptum beatus ille, Qualem te inuenero, talem te iudico: maxime à religiosis expetere solebat, quatenus ei finem bonum suis orationibus apud Deum obtinerent: quod & factum est eo, quo iam dicemus, ordine.

Notatio ad Caput Sextum.

B.ENGEL-
bertus ho-
ras Cano-
nicas non
neglit in
itinere.

Tremoniæ-
sis comita-
tus.

Bertius in
comim. rerū
Germ. lib. 3.
in Tremonia.

IN manuscriptis hoc caput à præcedenti non distinguitur. Obseruatu dignum est, quod B. ENGELBERTVS in itinere B & precum horiarum pensum accurarit, & in comitatu suo Clericorum duxerit multitudinem.

§. Comes Tremoniæ.

Républicā Tremoniēsem olim pro Imperatore Comes seu Regius vicarius vniuersam administrabat cum consilio Borchmānorū, id est Castrensiū ex antiquæ nobilitatis Familijs: Quæ Comitum Tremoniensiū dignitas licet antiquitus à solā Regum beneficiā penderet, ex quo tamen à domo Saxonica Imperii dignitas translatā fuit, Cæsaresq; rarius in Westphalia versabantur, ita hæreditaria esse cœpit, vt Comitum successores clientelæ seu feudi nomine eam ab Imperatore acciperent. Sed postmodum à Conrado Comite anno 1343. vt docent venditionis ipsius tabulæ, alienatio à maioribus ipsius facta, sub certis legibus rata est habita, atque in Senatum Comitatus medietas translata est, ita vt magistratus & Comes diu admodum partitam æqualiter

C

D